Pregar mentre escoltes

Per DavidG el dv., 23/10/2020 - 00:00

Vivim un temps on hem de tenir una especial cura dels uns pels altres. El combat per la salut, pel pa a taula, per l'abraçada diferent, comporta ferides que podem guarir significativament amb l'escolta. Oferint temps a l'altre per a que expressi allò que el supera, donant temps a que l'altre posi a lloc el que ha esclatat en trossos, pot ser una bonica manera de pregar junts.

Tu i l'altre, cadascú de nosaltres, necessita temps per a comprendre el pas de Déu per la vida i comprendre's a si mateix en el transcurs dels dies. Crist, que mor i ressuscita en cada esdeveniment, anuncia Déu present en totes les coses, en cada persona, en el meu interior.

Es per això que l'escolta de l'altre pot esdevenir pregària per a tu i pregària per a l'altre, encara que potser no se n'adoni. Però tu sí t'hi pots disposar abans de l'encontre, perquè heu quedat per xerrar una estona, perquè us heu trucat per saber com portàveu tot plegat, perquè us heu intercanviat correus a cor obert.

Escoltes, i ho fas amb el gest humil de qui es objecte d'un privilegi concedit a ben pocs, potser a ningú més. No ets el jutge que ha d'emetre un veredicte ni el lampista que ha vingut a arreglar un despropòsit. Ets qui abraça amb la seva escolta i permets que l'altre també s'escolti mentre parla. Demanes aclariment quan hi ha algun aspecte que no has acabat d'entendre, subratlles alguna expressió difícil de ser dita, assenteixes amb el cap per a que l'altre senti que no es rar el seu relat.

Tot tu està contemplant el Déu de Jesucrist que vol veure la llum enmig de la incertesa, de la perplexitat i dels gestos de qui és davant teu. El contemples en l'altre i l'invoques interiorment dient algun cosa així com: "Veniu, Senyor Jesús, veniu en mig nostre".